

REDACCIÓ

COORDINACIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Boix — **CONSELL DE REDACCIÓ:** J. Saderra, F.X. Vila Mitjà, J. Boix, D. Poch, Francesc Targa — **ART I CULTURA:** F.X. Vila Mitjà, J. Boix — **ESPORT I LLEURE:** J. Vilabrú — **NOTICIARI LOCAL:** F. Guanter — **VIDA ESCALENCA:** R. Guanter — **SUBSCRIPCIONS:** D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats, tel. 77 02 04 — **ADMINISTRACIÓ:** J. Piqué, tel. 77 19 60 — **ADREÇA** Apartat de Correus, 19 L'ESCALA — C.E.R. C/ Garbí, L'ESCALA — D.L. GI-287-82 — **IMPRIMEIX:** Succesor Tipografia Carreras — Girona.

BALLESTA
C/ Pintor Joan Massanet, 8

BAMBI
Avda. Ave Maria

LLIBRERIA ROSA
Plaça de les Escoles

ROMAGUERA
C/ del Pont, 24

TROBADORS
Passeig del mar, 2

C.E.R. l'Escola
C/ Garbí.

EDITORIAL *****

Qui ho havia de dir? Ja hem arribat al número 58

Molta gent, quan va començar la segona època d'aquest butlletí, ara fa tres anys, no es devia pensar que arribaríem tan lluny.

Si fèiem una mica d'història d'aquesta publicació hauríem de recular uns quinze anys endarrera, quan un grup de joves de l'Escola havien fet els primers passos per dotar el poble d'un mitjà de comunicació que suplís les deficiències informatives d'aquells moments. Precisament perquè eren "aquells moments", l'intent no va reeixir. Era perillós? Hi havia molts entrebancs? Va faltar empena? Ara tan li fa. La cosa va quedar en projecte.

Més tard, un altre grup va repetir l'intent i sortia al carrer el primer número de L'ESCALENC: dos fulls a dues cares, picats a màquina i fotocopiats. Era el precedent més llunyà d'aquest exemplar que tens a les mans i que estàs llegint.

Va passar el temps i aquella publicació mecanografiada, fotocopiada —artesanal dèiem—, però amb la intenció ben definida de ser un mitjà de comunicació dels escalencs es convertia en L'ESCALENC actual.

Del grup promotor inicial, alguns deixaven la plaça, d'altres s'hi mantenien i s'hi afegia gent nova. Es feien uns altres plantejaments, s'ampliava la temàtica i els col·laboradors, s'imprimia, s'hi introduïa la fotografia, més tard el color i —inexorablement— també la publicitat. Començava una nova època de L'ESCALENC.

Una segona època que no trencava amb l'anterior —ja que es mantenia el nom i es continuava la numeració—, però que no forçosament havia de mantenir els mateixos plantejaments.

Es tractava de fer una eina d'informació, d'opinió de crítica constructiva, d'esplai, de diàleg. Eren unes pàgines en blanc que nosaltres —tots— havíem d'anar omplint amb les nostres aportacions —les de tothom que volgués—, ja que tothom hi podia —hi pot— dir la seva. Ho hem aconseguit?

Vosaltres teniu la resposta. Vosaltres teniu la paraula.

Tot depèn de nosaltres, de tu i de cadascú, que L'ESCALENC sigui allò que volem.

